

Alkotmánybíróság

Tárgy: alkotmányjogi panasz indítvány

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1000-0/2016
Érkezett:	2016 MAJ 24.
Példány:	1
Melléklet:	db 5
Kezelőiroda:	

Bíróági ügyszám: 13.Szk.19861/2015/30

Alulírott Golcs Ferdinánd [REDACTED] i [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] alatti lakos az Az Alaptörvény és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 13.Szk.19.861/2015/30. számú végzésében foglaltak alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdését, továbbá az Alaptörvény II. cikkét, az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdését.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 9/2013. Házelnöki Rendelet 12. § (1) bekezdés f) pontjának alaptörvény-ellenességét.

Kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 359/C. § (2) bekezdésére tekintettel szíveskedjen felhívni az elsőfokú bíróságot a jogerős végzés végrehajtásának az alkotmánybírósági eljárás befejezéséig történő felfüggesztésére.

Az Alaptörvényben biztosított jogaimat a bírósági döntéshozatal során megsértették.

Kérelmem indokolása:

1. Tényállás

A Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság szabálysértési hatóság rendelkező rész szerinti határozatával megállapította, hogy [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] és társai elkövették a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló

2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabálysértési törvény) 216. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést, amely cselekmény miatt az. eljárás alá vont személyeket 50.000,- forint pénzbírsággal sújtották, majd 2015. április hó 10. napján kelt 01805/1538-6/2014.szabs. számú határozatát megváltoztatva esetemben 25.000.-forintra mérsékeltek.

Az eljárás alá vont személyek és jó magam, szabálysértési hatóság határozatai ellen a törvényi határidőn belül kifogást nyújtottunk be, melyben előadtuk, 2014 november 14-én 10 órától 12 óráig a Képviselői Irodaházban történt velünk szemben intézkedés. [REDACTED] [REDACTED] kitiltott az épületből. Erről azonban semmilyen határozatot nem tudtak bemutatni. Ez volt a felháborodásunk oka. A felháborodás egyetlen alkalommal sem lépte túl a békés véleménynyilvánítás kereteit. Az írásos indoklásra békésen, de nem csendesen várakozó emberek nagyon rövid idő alatt politikai nyomás alá helyeződtek. A szóváltás már nem is a tétova örséggel folyt, hanem a meghívó politikai párt képviselőivel.

Később az Országgyűlési Őrségtől valaki felhívta a figyelmünket arra, hogy a 9/2013. házelnöki rendelet alapján a hangoskodás az épületben nem kívánatos, de egyetlen szóval sem említette, hogy az épületet el kellene hagynunk, nekünk, az előtérben még mindig az írásbeli indoklásra váró embereknek.

Ezt követően kis csoportokban csendesen, vagy kevésbé csendesen, de a felhívásnak eleget téve nem kirívóan hangosan, beszélgetések folytak. A hangerő legfeljebb a jelenlévők nagy száma, és a felkorbácsolt indulatok miatt tűnhetett az átlagosnál nagyobbak. Az indulatokat ezután már csupán az **épület előtt nagy számban, félelmet és erőt demonstráló módon felsorakozott rendőrség váratlan megjelenése váltotta ki.**

Az őrség nem szólította fel a helyszínen tartózkodó személyeket a távozásra. Előadtuk továbbá, hogy a résztvevők a hangoskodás abbahagyására való felszólítás után csendesebbek voltak, a kitiltó határozatra vártak csendben beszélgetve. Álláspontunk szerint a rendőrség fellépése okatlan, jogtalan, elhamarkodott, szakszerűtlen volt, a legsötétebb diktatúrák rendőrterrorjára emlékeztető, erőszakot sugárzó, kapkodó fellépés volt. Az előtérben csendben, békésen, a kitiltó határozatra várakozó emberekben félelmet, rettegést váltott ki, ezért egymásba kapaszkodtak, énekeltek, egymást nyugtatgatták ekkor már kicsit hangosabban 2014 november 17-i Kossuth téri, és a Fidesz székházban tüntetésnél a rendőrök türelmesen kérték a rendbontókat, több felszólítás is elhangzott. Példának említeném a Nyugati téri felüljárót, ahol leültünk, de amikor a rendőrök felszólítottak bennünket, és az hallható volt, akkor abbahagytuk a véleménynyilvánítást. Álláspontunk szerint a jelenlévők a helyszínen véleményt nyilvánítottak, ezen alapvető joggal semmilyen esetre sem konkurálhatnak egy „hazaáruló, hazudós házelnök” rendeletei.

Idézet [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] llomásából.

„A helyszínen derült ki, hogy a személyeknek elmondták, hogy nem léphetnek be. Meghívott vendégek lettek volna talán, tudomásom szerint. 15-20-an voltak és **véleményt nyilvánítottak** erről, hogy ők miért nem kaptak tájékoztatást, hogy nem léphetnek be. A helyszínre mentek az

Országgyűlés ügyeletes tisztjei. A tiszt tájékoztatott, hogy ezeket az embereket nem engedik be korábbi viselkedésük miatt. Ezért **hangosak voltak, és nem tetszésüket nyilvánították ki.**

Ott álltak, amikor odamentem, **demonstrációs kellékekkel** voltak felszerelve. Hangzavar volt az irodaházban, hangos volt az épület tőlük. Az eljárás alá vont személyek elé álltam, **felszólítottam őket, hogy fejezzék be a hangoskodást.** Itt jegyezném meg, hogy csak a hangoskodást kellett befejezni.

Eljáró bírósági titkár kérdésére [REDACTED] tanú a következőket mondta, idézem:” **Nem voltam felszerelve hangosító készülékkel.** A jelenlévők hangzavart okoztak. **El is hangzott, hogy nem értik, hogy én mit mondok. Az én hangom lehet, hogy nem hallatszott rendesen.**

[REDACTED] rendőr alezredesnek írt 2014.10.14-i jelentéséből idézet

„Jelentem, hogy a fenti napon 09.20 órakor a TIK Központ tájékoztatta a szolgálatirányító parancsnokot, hogy az Országgyűlési Őrség jelezte feléjük, mely szerint a Képviselői Irodaháznál **demonstrálók gyülekeznek transzparenszekkel.**”

„Utasítottam a körzeti megbízottat, és a szolgálatirányító parancsnokot, hogy jelenjenek meg a helyszínen, realizálják a körülményeket, informálódjanak, és kezdjék meg az elsődleges biztosítási feladatokat, amennyiben szükséges.

”A 25 fő az előtérben **demonstráló jelleget öltő magatartásba mentek át,** és folyamatosan a devizahittel kapcsolatos szövegeket skandálták, melyekhez hangos bemondókat használtak.”

„Időközben egyeztettem a BRFK Biztosítási Osztály vezetőjével, aki tájékoztatott, hogy a történetek nem tartoznak a Gyülekezési törvény hatálya alá.”

Ez a mondat arról tesz tanú bizonyosságot, hogy [REDACTED] véleménynyilvánításként kezelte a spontán demonstrációt, de a BRFK Biztosítási Osztály vezetője nem tartotta véleménynyilvánításnak az eseményt!

A tanúvallomás és a jelentések demonstrációról és véleménynyilvánításról szólnak!

Ez a véleménynyilvánítás jogszerű volt, itt említeném meg 14.Sze.228/2015/11 Ráckevei Járásbíróság végzését, amely kimondja, hogy a szabad véleménynyilvánítás feltételeinek megteremtése egy objektív joga az egyénnek. Így lesz a véleménynyilvánítás egy védett érték. Az egyén maga dönti el, hogy véleményét kinyilvánítja-e. Erre senki sem kötelezheti, és ebben senki sem akadályozhatja meg. De a döntés az egyéntől függ. Ugyanakkor viszont az egyénnek minden esetben fennálló joga van ahhoz, hogy véleményét, bármikor, bármilyen formában kinyilvánítsa. Ezt biztosítani kell számára, mely kötelezettség teljesítése az állam és más egyének feladata. Így kapja meg a véleménynyilvánítás a szabadsága a folyamatos, védett értékű státuszt! Ezt még [REDACTED] sem írhatja felül!

Véleményem szerint a rendőri intézkedés jogszerűtlen volt, a rendőrség jogszerűtlenül oszlatott. E vonatkozásban hivatkozom a 30/2011.(IX.22) valamint a 15/1990.(V.14.) számú BM rendeletekre.

Érthetetlen, szakszerűtlen és eltúlzott volt a rendőri fellépés békés, várokozó emberekkel szemben.

Mi indokolta a rendőrség részéről a több mobilcsoport, legalább három bevetési csoport felsorakoztatását, békésen várakozó emberekre? Mi indokolta, hogy közel 100 rendőrt vezényeltek ki békésen várakozó véleménynyilvánítókra?

Ezekre a tényekre alapozva hozta meg eljáró bíróság titkár a bennünket elmarasztaló ítéletet.

Az előterjesztett kifogások alapján a Pesti Központi Kerületi Bíróság a végzésével a Budapesti Rendőr-főkapitányság V. kerületi Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2015. augusztus 28. napján kelt 01805/1547-7/2014. számú szabálysértési határozatát hatályban tartotta.

Álláspontom szerint ezzel a végzésével az eljáró bíróság és szabálysértési hatóság megsértette az Alaptörvény IX. cikke által deklarált véleménynyilvánítás szabadságát, továbbá az Alaptörvény II. cikke által deklarált emberi méltóság sérthetetlenségét, az Alaptörvény XV. cikke által deklarált törvény előtti egyenlőség elvét, az Alaptörvény XXVIII. cikke által deklarált tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

2. Az Alaptörvény sérült rendelkezései

Magyarország Alaptörvényének IX. cikk (1) bekezdése szerint

A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra. A véleménynyilvánítás szabadsága legegyszerűbben azt a morális jogot jelenti, hogy mindenki azt mondjon, amit akar.

Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint a véleményszabadság a kommunikációs szabadságok anyajoga.

A véleménynyilvánítás szabadságának biztosítása azért alapvető fontosságú minden demokratikus jogállamban, mert célja, hogy az egyén számára lehetővé tegye a szabad kommunikációt másokkal, hogy mások véleményét formálja, meggyőzhessen másokat az álláspontjáról.

A véleménynyilvánítás jogának kitüntetett szerepe van az alapjogok között.

Magyarország Alaptörvényének II. cikk szerint

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

Magyarország Alaptörvényének XV. cikk (1) és (2) bekezdése szerint

A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékosság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdése szerint

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Véleményem szerint, minket mindvégig bűnösnek tekintett a Bíróság, Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

Ezen rendelkezések összhangban állnak az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény gyűlekezés szabadságát deklaráló rendelkezéseivel.

3. A jogerős végzés alaptörvény-ellenességének indoklása

Az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a véleménynyilvánítás jogát mindenki számára biztosítani kell.

Az Alaptörvény II. cikkében foglaltakból az következik, hogy az emberi méltóságát mindenkinek tiszteletben kell tartani.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a törvény előtti egyenlőség jogát mindenki számára biztosítani kell.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (2) bekezdésében foglaltakból az következik, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogát mindenki számára biztosítani kell.

A bíróság érdemben nem foglalkozott az eljárás alá vont személyek védekezésével, amelyben a véleménynyilvánítás szabadságára, mint az Alaptörvényben deklarált alapjog érvényesítésére hivatkoztak.

Ezzel szemben az eljárás során a bíróság az önellentmondásos jelentésekre és a megismert bizonyítékokkal ellentétes megállapításokra alapozott, okiratként minősített rendőrségi határozatot fogadta el a tényállás bizonyítékeként.

Az eljárás alá vont személyek minden tárgyalás alkalmával indítványozták tanúk beidőzését, amelyet bírósági titkár minden alkalommal elutasított.

A Képviselői Irodaházban szervezett rendezvény átalakult egy spontán demonstrációvá, amely ugyanúgy alkotmányos védelmet élvez, és törvény által deklarált intézmény, továbbá a Strasbourgi Emberi Jogi Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján részletesen kimunkált keretei vannak a jogszerűség határainak (ld.: Bukta ítélet vs. Magyarország, Medgyessy-Nastase koccintás), amelynek jogszerű keretek között történő gyakorlása nem minősül szabálysértésnek, és amelynek gyakorlását az Alaptörvény biztosítja. Egyebekben a rendezvény spontán jellegét alátámasztják a bizonyítékként becsatolt videó felvételek is.

A spontán véleménynyilvánítás kialakulásához az a tény vezetett, hogy a Jobbik által szervezett Kerekasztal rendezvény meghívott résztvevőinek többségét kitiltásra hivatkozva nem engedték belépni az Irodaház beléptető rendszer által védett területére. A véleménynyilvánítás a közintézmény nyitva lévő területén alakult ki. A kitiltás alapjául szolgáló dokumentáció a mai napig nem került nyilvánosságra, ill. az érintetteknek történő megküldésre, így nem zárható ki az sem, hogy nem is létezik. Az eljárással kapcsolatban minden érintett jogorvoslathoz való joga sérült. Az események ismeretében a rendőrség feladata a kialakult véleménynyilvánítás biztosítása lett volna a jogszerűtlen, szakszerűtlen és eltúlzott fellépés helyett.

A 9/2013. Házelnöki Rendelet 12. § (1) bekezdés f) pontjának alkalmazása, mint jogalap az intézkedésre, nem helytálló, egyenesen gumiszabályként került alkalmazásra. Ezen túlmenően a Rendelet az Alaptörvény rendelkezéseivel további számos ponton ellentétes.

A rendőrség fellépése az épületben tartózkodók bizonyos csoportja ellen irányult. Ezzel a jogegyenlőség elve súlyosan sérült, a történetek megtorló intézkedésként jellemezhetők. Az intézkedést a vonatkozó törvények és rendeletek megsértése mellett végezték.

A bírósági eljárás során [REDACTED] [REDACTED] bírósági titkár a felsorolt eljárások során több alkalommal, hivatali hatalmával visszaélve, figyelmen kívül hagyta az eljárás alá vont személyek tisztességes eljáráshoz való jogát.

Eljárás alá vont személyek védekezését ésszerűtlenül korlátozta.

Rendőri jelentéseket, Alkotmánybírósági határozatokat többlettartalommal töltött meg eljárás alá vontak terhére.

Eljárás alá vont személyeket indokolatlanul ingerült megnyilvánulásaival emberi méltóságában sértett meg.

Eljáró bírósági titkár kioktató hangnemben kérdésekbe ágyazva azon véleményének adott hangot, hogy a rendőrség akkor is teljhatalommal bíró szerv, amikor jogsértést követ el, vagy nem tartja be a rá vonatkozó jogszabályokat.

Eljáró bírósági titkár az eljárás alá vontakkal szemben indokolatlanul kioktató, ingerült hangnemben beszélt. Lekezelően, tisztetlően bánt az eljárás alá vont személyekkel. Többször tiltotta meg számukra – kiutasítással, valamint rendbírsággal való fenyegetés mellett - , hogy észrevételt tegyenek, kérdezzenek. Különösen akkor volt ingerült eljáró bírósági titkár, amikor eljárás alá vontak megnyilvánulása a rendőri jelentéseket cáfolta, vagy [REDACTED] [REDACTED] házelnök rendelkezését vetette össze alkotmányos alapjogokkal, mint például a véleménynyilvánításhoz való joggal.

Több alkalommal volt észrevehető, hogy eleve előítélettel kezeli az eljárás alá vont személyeket. Kérdéseivel arra utalt, hogy őket bűnözőnek tekinti, alattvalóként kezeli.

Eljáró bírósági titkár minden megnyilvánulásából arra lehetett következtetni, hogy a véleményüket kinyilvánító emberekkel kapcsolatos ügyekben nem pártatlan. Mindvégig bűnösnek tekintett bennünket, és ezt nem is rejtette véka alá, pedig senki sem tekinthető bűnösnek mindaddig, ameddig minden kétséget kizáróan ez megállapításra nem kerül.

A 13.Szk.19.861/2015. számú ügyben miközben az eljárás alá vontakkal szemben fölényeskedő volt, addig [REDACTED] [REDACTED] rendőrtanú meghallgatása során a tanúval szemben alázatos magatartást tanúsított. Hagyta, hogy a tanú vezesse a tárgyalást, magánvéleményeket, előítéleteket, gyanúsításokat fogalmazzon meg az eljárás alá vontakkal kapcsolatban. bírósági titkár hagyta, hogy tanú kitérjen a kérdések megválaszolása elől, és csak az eljárás alá vontak többszöri kérésére utasította helyre tanút. Több alkalommal maga bírósági titkár hívta fel a tanú figyelmét arra, hogy nem köteles a kérdésekre válaszolni.

Ezt alátámasztandó, az ügy tárgyalásán, 2015. november 3. napján eljáró bírósági titkár összesen 19

alkalommal tiltotta meg [REDACTED] [REDACTED] eljárás alá vont személynek, hogy [REDACTED] [REDACTED] rendőrtanúnak kérdéseket tegyen fel. Ezen kérdések nagy része a tanú által készített rendőri jelentés ellentmondásait lettek volna hivatottak tisztázni.

Mindezekre figyelemmel a bíróság a végzésében mindvégig téves alapon járva, hibás következtetéseket von le a szabálysértés megállapításának indoklása körében, hiszen az eseményt nem véleménynyilvánításként kezeli, valamint az eljárás alá vont személyeket jogaikban korlátozta.

Ezért is hivatkoztuk szabálysértési eljárás alá vont személyek védelme érdekében mindvégig azt, hogy az eljáró bíróság akkor tud az Alaptörvénynek, és vonatkozó jogszabályoknak megfelelő határozatot hozni, ha a kérdéses eseményt egészében vizsgálja, ebben az esetben kétségtelenül megállapítást nyert volna az, hogy ez egy spontán véleménynyilvánítás volt.

Azonban a bíróság részéről az ok-okozat figyelmen kívül hagyásával következtetett az eljáró tanács, hogy szabálysértés valósult meg. Ezzel pedig negatív diszkriminációt, hátrányos megkülönböztetést gyakorol a véleménynyilvánítás szabadságát illetően az eljáró bíróság azon személyekkel szemben, akik egyébként jogszerűen eljárva, egy rendezvényre meghívás birtokában érkeztek, de egy rendkívüli körülmény merült fel, amely spontán tüntetést tett szükségessé. Ez egyértelműen egy hátrányos megkülönböztetésnek minősül, és azon üzenetet közvetíti a társadalom számára, hogy soha, semmilyen körülmények között ne emeljék fel szavukat egy őket ért sérelemmel kapcsolatban, hiszen egy ezt követően tartott, jogszerű spontán tüntetés szabálysértésnek minősülhet. Álláspontom szerint mindez teljes mértékben ellentétben áll az Alaptörvény szellemiségével.

Hivatkozni kívánok egyebekben arra, hogy a rendezvény résztvevői egyértelműen együttműködtek a helyszínen biztosító rendőrökkel, és jelezték a spontán tüntetés tényét. Viszont a fent jelzett elégedetlenségüknek kizárólag oly módon tudtak helyt adni a demonstrálók, ha a megvalósított spontán tüntetés által magukra irányítják a közvélemény figyelmét, és közvetítik azt széles tömegek számára, hogy milyen méltánytalanság érte őket a hatalom részéről.

Mindezekre tekintettel, álláspontom szerint tévesen állapította meg a PKKB hivatkozott végzésében azt, hogy indítványozók elkövették a Szabálysértési tv. 216.§ (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértést.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a kérvényben megfogalmazottak szerint állítsa helyre az alkotmányos rendet, semmisítse meg ezáltal a végzésben és szabálysértési hatóság határozatában foglaltakat, hiszen ezen döntések szemben állnak az Alaptörvényben deklarált véleménynyilvánítás szabadságával, továbbá az emberi méltósághoz való joggal, a törvény előtti egyenlőség jogával és a tisztességes eljáráshoz való joggal.

Kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságot, hogy a kérvényben megfogalmazottak szerint állítsa helyre az alkotmányos rendet, semmisítse meg ezáltal a 9/2013. Házelnöki Rendelet azon részeit, amelyek szemben állnak az Alaptörvényben meghatározott jogokkal.

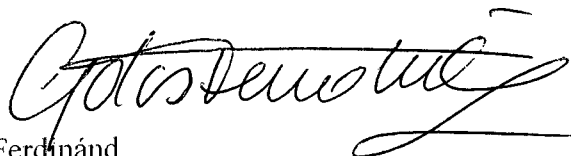
A Független Rendészeti Panasztestület honlapján a következő idézetet olvastam: „Az igazságosság ott ver tanyát, ahol gyakorolják!”

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy fenti tények ismeretében semmisítse meg a fenti számú ügyben hozott bírósági döntést!

Dunaharaszti, 2016.05.15.

Tisztelettel:

Golcs Ferdinánd

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Golcs Ferdinánd', written in a cursive style.